

הבטחת רבנו,
מי שישתדל
בהדפסת
ספריו יהיה
לו המזכיר
למחזיק

הארי החי פנינים נפלאים מתורתו של המהרש"ל צינץ

הגאון הפיאריה לייב צינץ זי"ע מפלאצק
גיליון שכ"ז, פרשת פינחס תשפ"ה

מכון להוצאה חרשה ומפוארת
של ספרי מהרש"ל צינץ זי"ע

ת.ד. 3498 אשדוד 77134
טל': 08-8648989
פקס: 08-8648686
tzintz@tzintz.org

לפיכך היו השבטים מבזים את פינחס, כי מאחר שהיה מזרעו של יתרו ודברי העלבון של זמרי נגעו גם אליו, היה עליו להימנע ממעשה הקנאות כדוגמת משה - ועל כן מייחסו הכתוב אחר אהרן הכהן, להעיד עליו כי לא עשה זאת מחמת נגיעה עצמית, אלא מחמת קנאת ד' צבאות שהתלקחה בקרבו.

קומץ המנחה

טעם שמלאכת אוכל נפש הותר רק ביו"ט ולא בשבת
ביום הראשון מקרא קדש כל מלאכת עבודה לא תעשו (כח, יח).
הנה בשבת כל מלאכה אסורה וביום טוב הותר אוכל נפש, גם שבת אין צריך קידוש בית דין כמו המועדות.
ויראה כי הענין הוא, כי הכל לפי בחינת שורש הקדושה הנמשכת, כי הקדושה הנמשכת בשבת הוא על ידו יתברך לחוד, כי בשביעי 'שבת וינפש' (שמות לא, יז), לכן כאשר הוא יתברך שבת מכל מלאכה, כן נצטוונו גם אנחנו לשבות מכל מלאכה, כי שביעת שבת אין בו חלק ממעשינו. ואולם הרגלים שהם כולם 'זכר ליציאת מצרים', נמצא שעם בני ישראל הם סיבה להמשכת הקדושה על ידי הנס שאירע להם בימים ההם, וזה גם כן היה על ידי מעשינו, כמו שנאמר (שם ב, כד; שמו"א, לו) 'וישמע אלקים את נאקתם'. וגם מה שנתבחנו ונצרכו במצרים בכור הברזל בגוף ובנפש, לכך תהיה השמחה שלימה בגוף ונפש. לכן הותר מלאכת אוכל נפש, מצד שהקדושה מצידו על ידי קדושת בית דין, ולכן יש לחומר חלק בשמחת אוכל נפש. ולזה, שבת שלא נצמח קדושתו על פי מעשינו, גם מלאכת אוכל נפש אסור, אף שהשמחה השלימה לגוף בהיותו ממלא תאות נפשו.

מלא העומר - פרשת אמור

משום שפינחס זה אליהו - לכך מקבל שכרו בהאי עלמא

השיב את חמתי מעל בני ישראל (כה, יא). ובמדרש בדין הוא שיטול שכרו.
ומקשים: הא שכר מצוה בהאי עלמא ליכא - ומבארים המפרשים: משום שיש לו לאדם דין של שכר - "וכימי שקיר ימיו" (איוב ז, א) - הרי כשם ששכירות אינה משתלמת אלא לבסוף, אחרי גמר העבודה, כך גם האדם אינו מקבל את שכרו אלא אחרי סוף ימיו.
ברם, פינחס הלא חי לעולם - "פינחס זה אליהו" - ונמצא שאין סוף לעבודתו ואם כן בדין הוא שיטול את שכרו לאלתר בעולם הזה....

קומץ המנחה

למה נתעצל משה רבנו להרוג את זמרי

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וגו' (כה, יא). וברש"י לפי שהיו השבטים מבזים אותו, הראיתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו עגלים לעבודה זרה, והרג נשיא שבט מישראל, לפיכך בא הכתוב ויחסו אחר אהרן.
יש להבין, למה באמת נתעצל משה רבנו להרוג את זמרי - כפי שמציין המדרש - עד שבא פינחס ועשה זאת?
ברם, הלא זמרי העליב מאד את משה, בהביאו לפניו את המדינית ובשאלו אותו: "בת יתרו מי התיר לך?" - לכן נמנע מלעשות דבר שאינו אלא "הלכה ואין מורין כן", כדי שלא יחשדו בו, כי עשה זאת מחמת נגיעה עצמית.

על דרך הדרוש

ביאור נפלא במאמר 'לא ידע איש את קבורתו משום שנתעצל משה במעשה זמרי'

זאת, שנאמר מפורש: "וימת משה" הרי זו הראיה המובהקת ביותר כי "משה אמת ותורתו אמת".
אולם כוחה של ראיה זו אינו יפה אלא משום שלא ידע איש את קבורתו של משה, שכן אילו ידוע היה מקום קבורתו שוב לא היה יכול לכתוב, כי עלה חי השמימה מאחר שהקבר היה מוכיח את ההיפך. הרי עצם דבר זה שלא ידע איש את קבורתו, מהווה ראיה מובהקת לאמיתותה של תורת משה.
מעתה יובנו היטב דברי המדרש, אילו לא היה משה מתעצל במעשה זמרי והיה מקנא את קנאת ד' צבאות, הרי היה זוכה אף הוא לשכרו של פינחס, לחיות חיי נצח - שכן כל מצוה יש לה סגולתה המיוחדת ושכרה הקבוע - וממילא לא היתה סיבה לכופרים להרהר אחרי אמיתות התורה.
אך מכיון שלא עשה כך והוא מת כאחד האדם, היה הכרח איפוא להעלים את מקום קבורתו, כדי שזה ישמש ראיה כנגד הכופרים כי משה אמת ותורתו אמת....

ברכת השיר (הגשד"פ בסופו)

פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן וגו' (כה, יא). ובמדרש בשביל שנתעצל משה במעשה זמרי לא ידע איש את קבורתו.

מה ענין מעשה זמרי לקבורתו של משה?
ברם **הרבי ר' יהונתן אייבשיץ** זצ"ל מפרש טעם לזה שלא ידע איש את קבורתו של משה: מפני שטוענים האפיקורסים, כי לא יתכן שהיה משה רבנו כה גדול כפי שכתוב בתורה, שכן אילו באמת הגיע משה למדרגה עליונה כזו לעלות השמימה ולדבר פנים אל פנים עם השכינה, כי אז מן הנמנע היה שימות כבשר ודם רגיל, ולא יזכה לחיי נצח כמו חנוך ואליהו.
לפיכך - טוענים הכופרים - עלינו להסיק, כי לא היתה זו אלא התפארות עצמית של משה בשביל הדורות הבאים, ואילו לאמיתו של דבר לא היה כך.

אולם טענה זו מוגזקת היא, שכן אילו היה משה רבנו מזיף, חלילה, וכותב בתורה כרצונו מי איפוא היה מכריחה לכתוב "וימת משה"? הלא במקום זה יכול היה לכתוב, כי עלה חי השמימה ובכך היה מגדיל פי כמה וכמה את כבודו ותפארתו. ואם רואים אנו בכל

פניני המהרא"ל על פרקי אבות

- פרק א' -

שהוא חייב, הרי שלמרות שזו האמת, אבל הדין יהיה דין שקר!
רק במקרה אחד הדין הוא אמת גמורה, כששני הצדדים מספרים את אותו סיפור ואין האחד מהם שקרן, כך אמר הפסוק 'משפטי ה' אמת צדקו יחדיו' - אימתי משפטי ה' הם אמת? כשצדקו יחדיו - כששני בעלי הדינים צדיקים ובאים אל הדיין רק כדי לשאול מה עליהם לעשות.
גם השלום - אינו תמיד אמת, כי מותר לשנות מפני השלום.
לכן שנה התנא את שלושתם בנפרד, על הדין ועל האמת ועל השלום.

בבית דין של מעלה לא יועילו מעשים טובים של חברך - רק של עצמך

אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני (פ"א, משנה י"ד).
כשיבוא האדם להישפט לפני בורא כל, לא יועילו לו כל מצוות ומעשים טובים שעשה חבירו, רק המצוות שעשה הוא בעצמו הם שילבישוהו מחלצות כשיעמוד לפני בורא עולם.
אך כל זה הוא לגבי העולם הבא, שם אין אדם נוגע במוכן לחבירו - אין אדם נפסד מחלקו בגלל מעשי חבירו.
לא כך הם הדברים בעולם הזה, כאן העולם נדון לפי הרוב, אם הם זכאים - העולם נדון לזכות, ואם הם חלילה חייבים - לחובה. גם הצדיק שראוי לרוב טובה, וראוי לגאולה, נשאר בגלות בגלל הרשעים מחריבי העולם. משום **שכשאני לעצמי מה אני**.

אמר 'לושי וְעִשִּׂי עֲגוֹת', אך בפועל נתן למלאכים 'לשונות של בקר'

אמור מעט ועשה הרבה (פ"א משנה טו).
כך מביא הרע"ב שמצינו באברהם אבינו שאמר לשרה 'לושי וְעִשִּׂי עֲגוֹת', אך בפועל נתן למלאכים לשונות של בקר. וכך היא דרכו של הצדיק, לומר מעט ולעשות הרבה.
כך מתפרש הפסוק (בראשית מט, כ) 'מֵאֲשֶׁר שָׁמְנָה לְחֶמְדוֹ וְהָיוּ יָתֵן מִעֲדָנָי מִלֶּךְ'. תחילה הזמין את האורח כדי לתת לו פת לחם, אך כשערך לפניו את הסעודה - הגיש לו מעדני מלך.
הצדיק נוהג כך כדי שלא להשתבח בהכנסת האורחים שלו, ולכן מספר שיתן רק פת לחם.

כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני

אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני (פ"א, משנה י"ד).
יש לפרש את דברי המשנה כך: כי אם המשכת השפע תהא על ידי הרי שאיני מסוגל להמשיך את השפע לעצמי. כך מצינו את רבי חנינא בן דוסא שאמר עליו (ברכות יז, ב) כל העולם כולו ניזון בשביל חנינא בני, וחנינא בני די לו בקב חרובין מערב שבת לערב שבת.
כי על אף שכל העולם זכה לשפע בגללו, אבל הוא לא יכול להמשיך שפע לעצמו, כי **כשאני לעצמי - מה אני**.

אל תסתפק במה שאתה צדיק - תשפיע גם על חברך

אם אין אני לי מי לי וכשאני לעצמי מה אני (פ"א, משנה י"ד).
כך מתבארים דברי התנא: **אם אין אני לי** - להיות צדיק, **מי לי** וכי אסמוך על צדקתו של חברי?
אך גם **כשאני לעצמי מה אני**, כי אם לא אזכה את חברי שגם הוא יהיה צדיק, ואסתפק בצדקתי, הרי שיתגבר כוחו של היצר הרע, ויהיה קושי גדול יותר ללחום בו.

האם יתכן שיהיו דין ושלוש אף על פי שאינם אמת?!

על שלשה דברים העולם עומד על הדין על האמת ועל השלום (פ"א משנה יח).
התנא מזכיר את האמת כיסוד נפרד, ומדבריו מובן שיתכן שיהיו דין ושלוש אף על פי שאינם אמת. היתכן?
התשובה היא - כן! בגמרא נאמר 'כל הדין אמת לאמיתו נעשה שותף להקב"ה במעשה בראשית'. מהי אמת לאמיתו? יש דין שהוא שקר ויש דין שהוא אמת. גם הדין שהוא שקר - הוא אמת לגופו של הדין.
ונבאר: ראובן ושמעון באו אל הדיין, ראובן תובע משמעון מאה שקלים שהלווה לו, אך שמעון מכחיש וטוען "לא היו דברים מעולם!" לראובן אין עדים או ראיה לדבריו, ועל כן פסק הדיין כי שמעון פטור שכן הדין הוא שהמוציא מחבירו עליו הראיה.
האם הדין הזה הוא אמת? - אכן הדיין פסק לפי האמת, אבל יתכן שאכן ראובן הלווה את הכסף לשמעון אלא שאין על כך עדים. אך כיון שאין לו לדיין אלא מה שעיניו רואות, הרי שדינו היה דין אמת. יתירה מזו, אם הדיין יפסוק

פניני ישועות

ישועה מעל הטבע בבית המשפט

למליץ למשתדלים בהדפסת ספריו. הבטחה זו, הידועה כמסוגלת "להפוך את כל הגזירות ומביאה את כל הישועות", הפיחה בהם ניצוץ של תקווה. מיד, מתוך אמונה ובטחון מלא בכוחו של הצדיק, "החליטו לממש את זכות ההבטחה הקדושה של המהרא"ל צינץ זי"ע". הם התקשרו למכון וחתמו הוראת קבע בסכום של 180 ש"ח לחודש, והצטרפו להיות "לחבר זהב" המקיים שותפות איתנה במפעל הקודש.
ואכן, הישועה לא איחרה לבוא. "ההבטחה לא אכזבה". ב"ה, המשפט עבר בשלום מופלא וללא נזקים. "לא יאומן כי יסופר!". התברר ש"ההבטחה של הצדיק - הוא ביטוח בשמחה - פועלת אף במקום המשפט והרשע".
"כאשר התחיל הדיין, התובע שלו לא הופיע עדיין באולם המשפט", והשופט קצר הסבלנות המתין עשר דקות תמימות, ולאחר מכן הודיע כי הנתבע זכאי. זהו עוד "נס גלוי" שהוכיח כי "הבטחת הצדיק לעולם תעמוד ונראה בה ניסים וישועות תמיד".

מספרת גב' א.ד. מתל אביב על ימים קשים שעברו על משפחתה. היה להם משפט מורכב על עבירות בנייה, תיק שעלול היה להפיל עליהם נזקים כבדים. "רק לשמיעת צמד מילים אלו [בית משפט] מסוגל לזרוע פחד וחרדה בקרב בן אדם מהשורה, על אחת כמה וכמה בעלי עסקים המגלגלים מיליוני שקלים בשנה, ועסקיהם מסתעפים לאין שיעור של עסקים שונים, יודעים שהזמנה לבית משפט אינו מבשר בשורות טובות".
היא ובעלה היו "חסרי אונים ומיואשים לגמרי, המצב היה "לא פשוט כלל", ממש "צרה צרורה שנחתה על משפחה מאושרת ללא שום איתות מראש".

בתוך סבך הדאגות והקשיים, כאשר התחושה הייתה של חוסר אונים מוחלט, הציע להם אחד הידידים המקורבים דרך פעולה רוחנית, מעבר להשתדלות המשפטית: להיות "שותף בהדפסת ספרי המהרא"ל צינץ" ולקוות לישועה מה'. הם שמעו על הבטחתו הגדולה של הצדיק, ש"יהיה

ניתן להזמין חינם את ספרי רבנו לבתי מדרש וישיבות

08-864-89-89

להשתתפות בהדפסת הספרים לקיום צוואתו של הגאון זי"ע ולזכות בהבטחתו